

Vzpomínka na zaniklou tradici

Když jsem v roce 1976 poprvé vstoupil do prostor budovy školy, ovlivnilo mě její „genius loci“ natolik, že jsem tu zůstal dalších 40 let.

Onoho ducha vytvářeli lidé, jako byli prof. Tomsa, ing. Cibulka, prof. Pinos, ale také prof. Mlejnek, ing. Tříška a další a další. Vzpomínat na některé z nich a ostatní nevzpomenout je totéž, jako vzpomínat na Rolling Stones a nevzpomenout na Beatles, nebo zapomenout na Olympic.

Mám-li zavzpomínat na nějaké zajímavosti minulých let, je dobře si vzpomenout na tradici zimního přechodu Krkonoš a Jizerských hor. Založil ji v 70-tých letech ing. Hadrbolec a posléze předal její pořádání ing. Třískovi, který mě přemluvil k účasti.

Akce začínala v pátek po vyučování. Skupina studentů se vydala autobusem do Harrachova a odtud na Studenov u Rokytnice nad Jizerou, kde v chatách Neratovické Spolany probíhal ZVLK prvních ročníků (tehdy končil až v sobotu).

Po přenocování se skupina na běžkách vypravila směrem k Dvoračkám. Na dřevěných lyžích, bez upravovaných stop a s „plnou polní“ se nepostupovalo právě snadno. Kdo špatně namazal, docela trpěl. Přesto se výprava někdy přes Voseckou boudu, někdy přes Krakonošovu snídání, dostala zdárně k obědu do Harrachova. Odpoledne se všichni prokousali Mariánským údolím kolem řeky Jizery na Jizerku. Po ubytování v soukromé chatě, naštipání dříví a sporém vytopení chaty, neměl na večerní program nikdo z hochů ani pomyšlení. Zalezli do spacáků a do rána byl klid. Občas se někdo probudil, aby přiložil do kamen, občas se stalo, že ráno bylo docela zima.

Druhý den se skupina – tehdy ještě hustými lesy – prodírala přes Smědavu, Jizeru, Rozmezí až do Bedřichova. Posledním odpoledním autobusem jsme odjeli do Liberce. Tehdy jsme v horách cestou potkávali jen velmi málo turistů. Na putování mnozí dlouho vzpomínali.